

SZEGEDI HIRADÓ.

68-ik szám.

Szerdán, augusztus 28-án 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:

Hetenkint kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői iroda:

Széchenyi-tér, Pfann-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek

Vidékre postán és Szegeden házhozhozással: Egész évre 8 frt., — félévre 4 frt., — évnegyedre 2 frt. osztr. ért.

Helyben elvitelve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt., — félévre 3 frt., — évnegyedre 1 frt. 60 kr. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petítor egyszerű hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., főbbszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 ujkr. A nyilttérben a háromhasábos petítor igtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez érkezendők.

Rendkívüli közgyűlés Szegeden augusztus 26-án.

E közgyűlést Tóth István érdemes képviselő esküvételével kezdé meg, mely tény jelen körülmények közepett szép fényben tünteti fel említett képviselő hazafias lelkületét, kit az összes képviselő testület s a rendkívüli számmal egybegyűlt közönség lelkes éjjenekkel üdvözölt.

Ezután elnök polgárnagy a jelen rendkívüli közgyűlés tulajdonképi tárgyára áttérve, fölmenté, miszerint a cs. kir. adóhivatal a tanácsot megkeresé a B. tabellák kiadatása végett; a tanács azonban nem tartván magát illetékesnek e tárgyban egyedül intézkedni, válaszolá, hogy sept. 2-án a közgyűlés elébe fogja e megkeresést terjeszteni. Azonban az adóhivatal újra megkereső iratot küldött a tanácshoz, melyben kijelenti, hogy ha az említett tabellák ki nem adatnak, mind ezek megszerzése, mind az adó behajtása katonai erővel fog eszközöltetni. Ily körülmények közt, mintán hallomás szerint az adóbehajtó katonaság f. hó 28-án már meg fog érkezni, nehogy a lakosság utasítás nélkül lepassék meg az adóexecutio által, felszólítja elnök polgárnagy a képviselő testületet a teendők iránt véleménye nyilvánítására. E felhívásra mély csend következett, mit elnök polgárnagy saját nézete nyilvánításával szakított meg, kijelentvén: hogy legcélszerűbbnek tartja jelen körülmények közt, ha a közgyűlés előbbi határozata mellett marad, melynélfogva a B tabellákat ki nem adja ugyan, de a törvénytelenül felosztott országgyűlés által is kimondott az elv szerint „hogy erőhatalomnak ellenszegülni képesek nem lévén“, a kérdéses tabelláknak erővel elvitele nem gátotható, azonban alkotmányos tisztviselőink a törvénytelen adóbehajtásnál segédkez nyújtástól ezuttal is az 1504: I. t. c. értelmében eltiltatnak, — mely indítvány egyhangulag határozatul elfogadtatott. Tóth István képviselő e határozathoz még hozzátenni kéré, hogy midőn a képviselő testület az erőszaknak engedni kénytelen, ünnepeles óvását jelenti ki jegyzőkönyvileg e törvénytelen eljárás ellen; mi szinte közösen elfogadtatott.

Fölmenté ezután a gazdasági köldöttségnek javaslata a legközelebb bérbeadandó tízéves földek iránt, mely javaslat a következő módosításokkal ön elfogadva: a kibérleendő földek legkisebb részlete 10, legnagyobb pedig 50 holdra terjedhet; továbbá a bérletidő 10 évre határozatott meg.

Befejező tárgyal Vogel polgártársunk folyamodványa olvastatott fel, melyben nevének Madár-ra változtatását kéri. Egyéb tárgyak a jövő sept. 2-án tartandó közgyűlésre halasztattak, melyek kivonatát előleges tájékozással szombati számunkban hozni fogjuk.

Nemzeti létünk sarkalatos feltételei.

XIII.

Társadalmi bajaink gyógyszerei.

Nemzeti életünk folyama sajátságos hullámzást tüntet elénk szellemi mozzanataiban.

Koronkint buzamos időn át ápolta fajunk tetemős része a keleti tespedés kényelmét. Olykor vérmes fölbuzdulás ragadta ki andalgásából. S ha hevesebb iramodásában irigyeinek gátvetése vagy fölös önértetének balkövetkezmenye megakasztá:

néha oly tétlen közönyösségbe merült, hogy csak bajjal keltheté föl ismét egyes virasztóinak kínos esdeklése.

Nem oly régi dolog nemzetünknek utóbbi álomkóros állapota. Emlékezzünk csak a mult század első felére. Avvagy nem nyulik-e be szunynyadozása még e századba is?

És ha az ébrenlét alatt úgy, amint igazán kell, a nemzetnek azt a valódi öntudatát, azt az ildomos tájékozottságát értjük, mely önmivoltának, helyzetének, körülményeinek s mindennemű viszonyainak és ezekhez képesti feladatszerű teendőinek világos belátását olyatén eszelekvősséggel tanúsítja, miszerint sorsa javításának eszközlésére semmi alkalmatlan és kéztügyébe eső módot el nem hanyagol: úgy minden habozás nélkül be kell vallanunk, hogy bizony e tekintetben vajmi sok ébresztésre való erő szendereg még fajunk kebelében! Sőt méltán kérhetjük: vajjon a kellőképpen képest nem sokkal túlnyomóbb-e még részint az értelmi, részint az érzelmi zsidbadság? Legalább a mi egészen sajátosságos és valóban rendkívüli eszelet s buzgalmat igénylő helyzetünkhöz mérve, úgy látszik, még a legfelhívóbb szakmák körében sem látható annyi sürgelem, amennyi tehetékeinknek felényi részétől is bőven telnek.

Tudnunk kellene pedig, hogy ha a nemzettest minden legkisebb tagja a közcélra szentöli is tehetségeit: még akkor is elég erőfeszítésbe fog kerülni hazai viszonyainknak jó karba hozása s jogos ügyeinknek biztosítása a törvényesség útján.

Tegye csak jobbát szívére mindaz, kit hevesebb honfi obajtások nyugtalanítanak: vajjon akarat buzgalma eléggé megtele-e hazaboldogító vágyainak; vagy mérje csak a honszeretetről való fogalmát a legjobbak által méltán becsült s elismert okosságú honfiakéhoz: s úgy hisszük, nem egyet titkos pirulásra kénytelenít lelkismeretének elfogulatlan vizsgálatára.

Megtanít arra a történelem, hogy mennyibe kerül az országok jóléte. Olesón az osztó igazság nem adhatja nagy adományait. — Boldogság alapja: aránylagos erény; ezt pedig terhes fáradalom előzi meg, áldozatos küzdelem szüli.

A nehezebb álomból felocsúdás gyakran az elkészttség bánatosságát kelti föl; ez pedig a neki pöszdült becsvágyat néha mértelen versenyre sarkalja. Igy a türelmetlen haladásvágy lázheve olykor nem természetös ugrást áhit.

Fejletlenebb népek egyes fölbuzduljaiban tapasztalható az ily szertelen roham. Büszkeségük átalja elmaradottságukat azoktól, kiket kedvezőbb sorsuk előnyre juttatott, vagy mérsékelt hevök megkimélt oly kifárasztó viadaloktól, melyek után mély álomba kellett volna süllyedniök.

Fejlöttebb nemzetek közé szorult népségek szintegy, mint a későn felsarjadt növények a beállott nyárhév hatása alatt kora érlelődésre eröküdnék; de abban az idétlen érettségben aztán nincs köszönet.

Csak látszatát gyorsalkodik elsajátítani a kis-korúbb annak a fejlettségnek, melyben a derekasan előrehaladottakat látja feltünni. Ámde csakhamar úgy jár, mint ki nem reá termett külmezt ölt, hogy többet mutasson, mint amennyi benne van; s annyiban célt ér ugyan, hogy a sokaság előtt némileg föltetszővé lesz, — de valóban csak tekintélye rovására.

Természet törvénye, hogy az idomzatot valamely belső erő, mint lényegös sajátság, alakítsa a szerves lényekben. — Alak és lényeg összhangzatlansága = elfajult meghasonlottság; álfajlettség = fajvedlettség.

Igazi haladásunkra szolgált-e, hogy az úgynevezött mivel nemzetektől a civilisationnak csillogó külsőségeit minden fattyúkinövéseivel együtt oly mohón eltulajdonítani siettünk? — A külcsinosság majmolása, a fönnelgés áholása, a divat láza, a fényűzés örültségei és a balvélemények s téveszmék ezer képtelenségei emelték-e társas életünk boldogságát? E kérdésre keserü gúnnyal felel társas

életünknek tömérdek képtelensége, melyek egy Tackeray esetét igénylik. — Mint hódoltak az ábrándok hívei idegen bálványoknak, mily rabszolga lélekkel imádták az ál- és elmüveltségnek minden agyficamodását: haladásunknak megannyi sarcamusai.

Oh ha józanodó értelmünk szigorúan felszámítja, mennyi idegen salakkal terhelték sokan közülünk ösi mivoltunkat, mennyi böcstelenség följával szeplősítették az elődeinktől öröklött tiszta jellemet: nincs elég bánatérzelmünk, s tán nincsenek elég könnyünk, hogy méltán megsirassunk min lényegünktől való elpártolásunknak sajnos eredményeit!

Sok, igen sok okulni valónk van még, hogy eléggé kiábránduljunk azon tévedéseinkből, melyekbe a minmagunk iránt hűtlen utáztásvágy besodort.

Legkülönösebb, hogy a nem igen szivelt fajokkal való érintkezéseink folytán sokkal több tapasztalunk azoknak árnyfoltjaiból, mintsem méltányolható tulajdonaikból. — Török, tatár, s mindaz, kit akárhány közmondásunk leszól, könnyen reánk kenhető szennyet. Böven kimutatható napjainkig, melyik foltot kitöltötték át jellemünk illetlen tarkítására. — Önmagunkhoz téréstünk követeli is e kérielhetlen elemzést; nehogy a megrögzött beleszokás mindinkább nehezítse kiépülésünket.

Azért, hogy imént mintegy varázsbót-ítésre a frakkok pitykés dolmányokká ébredtek, a palat-ok rögtön árpádokká alakultak st.: vajjon már a divatszertüleg pöngetett nagy eszmék igazán megvalósultak-e kebleinkben? — Tisztelet az illetőknek; de a komoly gondolkodás az érzelmek rögtöni módosulásában nem helyezhet többet a méltányosnál. Tudjuk, hogy gyöngye csirából nővi ki magát a terepélyös tölgyfa; de idő kell hozzá!

Nemzeti alapú igaz műveltségre természetösen még a legősibb szabású öltöny sem jogosít. Arra hosszú s fáradalmas kitűréssel, ernyedetlen kitarással s nagy önmegtágadással járó törekvés emel, annál inkább, minél több akadály van az ilyes saját lényegből kifejlődő műveltségnek.

Hisz látjuk, mennyi rovar környezi a legnemesebb gyümölcs virágait, hogy gyöngéd rügyeit azonnal elpusztítsa, hol az még csak első zsongéit indul sarjasztani. — Innét a nemzeti élet fölvirágzásáért buzgózkodó hazafiaknak ugyszólva remegő féltékenysége fajunk minden megóvható bimbajaért; mert a kevésből elejtött kicsiny veszteség is jelentékeny kárt idézhet elő.

Viszonyaink parancsolják, hogy igaz birtokainknak minden parányi morzsáját bölcs takarékossággal óvjuk.

Karcsanyéki G.

A papirpénz.

(A „Gazdasági Lapok“ után.)

(Végo.)

A banküzlethez tartozik a váltó-papiroknak leszámítolás (disconto) melletti beváltása, melyeknél a bank különös figyelemmel van, hogy a váltón jó hiteli ismert nevek álljanak.

Nevezetes tünemény, hogy a jegybankok eleinte leginkább a kormány érdekében alakultak, hogy nyomasztó szükségükben ezek által segítsenek magukon és az államadóságtól ily módon szabaduljanak meg. Eleinte leginkább az állam-hitelezők társultak egybe, kiknek tőkét az államadóság képezte, melynél fogva bizonyos kiváltságokat és szabadalmakat nyertek s államsegélyzésben részesültek. Később az ily alakult bankok üzletkötőikhez még segéd-készpénz-tökéket is csatoltak és működési körüket ez által rendszeresítették. Miután végre a bankjövedelem szabályosabb felosztása végett a letéteményi tökéket bizonyos egyenlő apróbb részekre osztották fel és a jövedelem-osztalék (dividenda) ezen részletek szerint történt: előálltak a részvények és részvénytársulatok, az újabb idő vállalkozási szellemének legbatalmasb közegei!

Az első bank Európában 1157-ben (Schön szerint 1171-ben) Velencében alakult; 1349-ben Barcelonában; 1407-ben Genovában; 1609-ben Amsterdamban; 1619-ben Hamburgban és szintén ez időtájtban Nürnbergben; 1635-ben Rotterdamban; 1657-ben Svédhonban; 1694-ben alakult az angol bank és a schotthoni 1695-ben; 1716-ban Law franciaországi bankja; 1736-ban Kopenhágában; 1765-ben a porosz bank; 1808-ban a jelenlegi frank bank; 1816-ban a mostani osztrák nemzeti bank.

Valamint másutt, ugy Ausztriában is pénzügy-zavar hozta elő a bank-alakítás eszméjét, miután a kereskedelmi és iparvárosok gazdagsága és sebes felvirágzása a bankok varázshatásának tulajdonított. 1703-ban alakult az első osztrák bank leginkább a kormány által alapítva, melyben ugyan magánosok is résztvehettek, de az utógondolat folytonosan a kormány segélyzése volt; s épen ezért a vállalat virágzó hitelre soha sem vergődhetett, miután senki sem volt biztos, hogy a kormány szükség esetében a bankra bizott magántulajdont nem foglalja-e le? Végre a kormány ezen bankjogot Bécs városára ruházta át és 340 ezer forint erejéig segélyezte.

Később a kormány az összes adópénztárakból tervezetett egy közös bankot alakítani, de a vállalat sehogy sem sikerült.

Az osztrák nemzeti bank 1816-ban 25 évre alakult és 1841-ben további 25 évre újra megerősített. A részvények száma 100 ezerre határozott, 100 frt ércpénz és 1000 frt váltójegy (Einslungsschein) befizetéssel, melyért a bank a kormánytól 2 $\frac{1}{2}$ százalékos jövedelmező kötelezvényeket kapott, minélfogva az alaptőkének ezen része beváltásra nem fordítható. Már ha a készpénzzel befizetett 100 frt mellett az 100 frt váltójegyet 50 százalékkal számítjuk, akkor a befizetést mintegy 600 frtra lehet tenni, melyért legalább is 30 frt osztalék biztosított. Az elkelt részvények száma 50,621-re emelkedett, azonban 1853-ban elhatározott, hogy a banktőke nagyobbitására a még hátralévő 49,379 darab részvény is kiadassék, mely darabonként 800 frtra határozott, az eddigi részvényeseknek engedtetett át; és így jelenleg az egész 100 ezer részvény forgalomban van a mostani börze-árfolyam szerint 758 frttal.

A nemzeti bank rendeltetése volt a kormány által kibocsájtott váltójegyeket beváltani, mely feladatát különböző uton-módon próbálgtatván megoldani, 1820-ban megkezdette 100 frt bankjegyért 250 frtot beváltani, és így állt elő a váltó és pengő pénz közötti ismert különbség. A beváltás annyira haladt, hogy 1846-ki június hóban már csak 8 millió frt maradt beváltatlan, melynek egy része el is vesztetett vagy megsemmisülhetett. Az egész beszédett összeg 441 $\frac{1}{2}$ millió frtra rugott.

Az osztrák birodalomban egyedül a nemzeti bank bír bankjegy-kibocsájtási kizárólagos joggal és szabadalombal; bankjegyei 5, 10, 25, 50, 100, 500 és 1000 forintosokra határozzák. Bankjegyei egész 1848-ig teljes hitelűek voltak és tökéletes jegyértékben forgottak; 1848-ban azonban a birodalom megrázkódtatásával hitelük annyira megingott, hogy jegyei május 31-én kényszerfolyamot (Zwangscurs) kaptak, miáltal a nemes érepenzt a forgalomból még inkább kiszorították annyival inkább, miután a banknak készpénz-beváltási kötelezettsége 25 frtig leszállított, később pedig egészen megszűnt. Ehez járult, hogy az olasz hadjárat következtében a bank készpénz-készlete a kormánynak tett előlegezések által tetemesen megkevesült annyira, hogy míg 1845 utóján a nemes érekeszlet 95 millió frt volt, 1848 június hóban már csak 20 millió frt volt. Ugyanakkor adattak ki az 1 és 2 frtos jegyek, miáltal a jegy-forgalom tetemesen megszaporodott. A bankjegy-forgalom 1848 előtt egészen ismeretlen volt, épen ezért tömérdek balvéleményre nyújtott anyagot, 1847 utóján 219 millió frtra; 1848-ban 223 millió; 1855-ben 255 millió frtra teszik; ezekhez jó a különböző állampapírpénz (1850-ben 115 $\frac{1}{4}$ millió frt), miáltal a papírpénz becsé tetemesen alábbszállt és a termelés az állam tömérdek kárával tetemesen megdrágult.

Az augsburgi váltófolyam 1851. ápril hóban 133 $\frac{3}{4}$ volt, vagyis 100 frt ezüstért 133 $\frac{3}{4}$ bankjegy frtot kellett fizetni; 1853. évi február hóban 109 $\frac{7}{8}$ -ra szállt, hanem az orosz hadjárat ismét rosszabbá tette; 1855-ben 126—127-en állt; a jelenlegi börze-árfolyam szerint az ezüst 138 frt.

Az állampapírpénznek már jelentékeny része be van szedve, hanem a bankjegyek beváltása még nincs megkezdve. A nemzeti bank a beváltás felfüggesztésének idejét oly előnyösen fel tudta használni, hogy ez idő alatt 20—30 frt osztalékot adott. 1859 január 1-jén a beváltást újra megkezdette, mely beváltás azonban ismét csakhamar pangásnak indult.

A nemzeti banknak a bankjegyek kezelése melletti üzletei: jó hitelű váltóknak leszámítás (Disconto) melletti beváltása; forgató üzlet (Girogeschäfte); illeték melletti letéteményezés; biztositék melletti kölcsönzés és fiókpénztári utalványozás stb.

A nemzeti bank ügyeit 12 igazgató vezeti, a kormány által kinevezett kormányzó és ennek be-

lyettese alatt, két császári biztos őszmüködése és a bizottmány évi közgyűlésének felügyelete mellett. A bizottmány azon 100 részvényesekből áll, akik legtöbb részvénynyel bírnak. *Mező P.*

Annak, akit illet.

A f. é. július hó 15-én és következő napjain H.-M.-Vásárhelyen tartott csongrádmezei gyűlésen a felültáblázási javaslat vitatásánál oly nyilatkozatok láttak napvilágot, melyek, mint a középkor sötét nézeteinek gyászos maradványai, a fönnen magasztalt magyar felvilágosultság és türelem elvével, ennek a gyakorlati életbe átvendő megvalósításánál kiálló ellentétet képeznek.

„A felültáblázásnál azon véleményt osztá a többség, hogy ennek megengedése által a zsidóknak tétetnének csak jó szolgálat.”

„Ma, midőn napról napra nagyobb világ terjed körülöttünk s közös érdektünkben fekszik elvégre tisztán tudnunk „hányadán vagyunk”; ma, midőn még mindig élveztik az európai béke malasztjait, de tán már többé nem soká; ma, midőn nemzetünkre nézve a rokon- vagy azonos elemek megnyerése és őszmüködése oly sürgetőleg szükséges, ahoggy betű szerint „elveszni” nem akarunk; ma az ily nyilatkozatok körülményeink közé oly kevésbé valók többé, hogy a higgadtabb gondolkodó nem tudja, boszankodjék, vagy nevéssen-e ily időtlenségek torzképe fölött.”

A nemzet bölcsének szavait nyilvánítom, midőn felirási javaslatának néhány idevágó sorait idézem: „Mi teljes jogegyenlőség alapján akarjuk kifejezni s biztosítani alkotmányos életünket. Akarjuk, hogy a polgári jogok teljes élvezetére nézve sem vallás, sem nemzetiség a hon polgárai közt különbséget ne tegyen, s törvényeink mindazon rendeleteit, melyek a teljes jogegyenlőséget korlátozzák, még ezen országgyűlésen ohajtjuk az igazság, méltányosság kívánalmához alkalmazva módosítani.”

Ez a nemzet akarata, s úgy hisszük tehát megyénk is.

A tisztán magyar megyék a vallási türelem példájaként állanak a honi történelem mezején; s e megyékhez úgy hisszük Csongrád is tartozik.

S a nemzet akarata, a történelem szavát Csongrád meg tudná, meg akarná hazudolni?

A többség határozatát oly érvvel indokolta, mely kérdésünket igenlőleg látszik megfelelni.

S e nyilatkozat annál fájóbb, mert emberjogunk fölött alkudozik.

S mi alkudozni nem fogunk.

A nemzet nyilvánított akarata becsülni tudjuk; többet nem akarunk, kevesebb nem kell.

Nem hivatkozunk más alkotmányos országok belállapotára, de „nem látjuk önalkotmányunk principiumával megférhetőnek azt, hogy vallásfelekezet politikai jogok élvezetétől kizárva legyen, sőt hisszük, hogy bárkit is politikai jogától megfosztani morális gyilkolás.”

„Azért is minden magyarnak, kinek lelke magasb, kinek szelleme tisztább, semhogy irigységből, személyes ellenszenvből vagy nemtelen bosszúállásból feláldozni volna képes a közjót; minden magyarnak, ki nem üres phrasissokkal, de tetteleg szereti jobban „a hazát, mint mást”, mindent el kell követnie, hogy ily hígvelejtű egyének idétlen éretlenségei pelengérré tétessenek, nehogy „tisztá szándékkal” a népet kigázolhatlan mocsárókba vezessék, vagy tán jobban mondva, kik a megsemmisítő gyilkot nemzeti és alkotmányos létünk életforrásába tüssék.”

Szeged, 1861. augusztus 11.

Izsófy.

Országgyűlés feloszlata.

Aug. 22-én mind az alsó-, mind a felsőházban déli 12 órakor ülés tartott. Az alsóház minden helyiségeiben telve vala. Az érkező elnök és Deák szünni nem akaró éljenekkel fogadtattak. Elnök jelenté, hogy Haller Ferenc gr. fejedelmileg kir. biztosul küldetett le; az országgyűlést feloszlató rendelet felolvasása után Deák kijelenté részéről, hogy az erőhatalomnak ellenszegülni nem fog, s ragaszkodik az óváshoz, melyet az előbbi napon mondott. Erre mindnyájan felállottak s elfogadák a két nyilatkozatot. Ezután az elnök lelkes szavakban megköszöné a háznak benne helyezett bizalmát, miáltal a jegyzőkönyv elkészült, s délután 1 órakor Deák Ferenc és Gliczy Kálmán a Szózat elnevelése közt kísértetett ki a múzeumi kertből. — A felsőházban is felolvastatván a kir. biztos kinevezése és a feloszlató rendelet, miknek bevégeztével gr. Károlyi Lajos nyitra megyei főispán ajálá a főrendeknek: 1) Hogy a jegyzőkönyvbe híven bejőjön mind az, mit elnök e tárgyban felhozott. 2) Hogy a tegnap elfogadott óváshoz mindenki hazafias lélekkel járuljon. 3) Hogy miután az országgyűlésnek szétoszlata mellett még erőhatalommal fenyegetés is járult, tehát szétoszlani köteleességünk. Ezeket mind felállva vallották sajátuknak. Végül az elnök remek beszéddel zárta be az országgyűlést. A gyűlés végez-

tével testületileg kíséré az egész ház az elnököt lakására, hol Magyarország primása tolmácsolá a főrendek búcsuszavát az ország főbirájának.

Helybeli ujdonságok.

— Legfelsőbb helyen ismét a következő név-magyarosítások nyertek helybenhagyást városunk magyar szellemű fiai számára:

Ebner Antal = Endrényi.
Aigner Gyula = Almay.
Krezinger János = Körényi.
Hammerschmidt Andor = Hátori.
Freuler Ede = Szabadfy.
Szilber Benő = Bécezy.
Bieber Sándor = Vidra.
Kriegler János = Hadasy.
Birg Mihály = Bürgés.
Dörfinger József = Faludy.
Rieger János = Csorvay.
Neubert József = Ujhégyi.
Koller József = Szénesi.
Hubert József = Huba.
Burger Antal = Váry.
Reichardt József = Redényi.
Baumgartner József = Kertész.
Bernstein Alfonz = Borostyáni.
Hlubushek Ferenc = Hubai.
Lang Nándor = Hosszú.

— Egyik polgártársunknak nem engedtetett meg felsőbb helyen Német nevet Magyar-ra változtatni. Se baj, hisz azért ezután is Német lesz az ő neve, nem Deutsch.

— A magyar- és erdélyországi kegyes tanítórendiek Pesten f. hó 22-én tartott választó gyűlésében rendkormányzónak az összes haza előtt köztiszteletben álló ft. Purgstaller Kal. József ur egyhangulag újra megválasztott. A helybeli gymnasium érdemdús igazgatója ft. Schröck Ferenc ugyan e gyűlésben rendi kormánytanácsnoknak választott meg; szinte a helybeli kegyesrendi ház igazgatója ft. Baranyi Zsigmond ur e hivatalában megerősített.

— A nevezetes B tabellák f. hó 26-án délután költözködtek ki a városházi termekből. Kocsikra rakatva vadász-csapat kísérete mellett vitettek újabb szállásukra.

— A múlt héten tartá meg érdemes polgártársunk Mihálfi Ferenc városi polgárságának 50-dik évfordulati napját. Ugyan ő az, ki a múlt áprilban aranyremekét mint magyar szabó dícsérettel kiállítá. Vidor, egészségteljes arcán valóban nem látszik meg szép számu éveinek nyoma. Engedjen neki a magyarok Istene még több boldog évet!

— E hó 27-én a helybeli kegyesrendiek kegyeletes ünnepét ülök meg, mint az érdemekben gazdag rend szent alapítója évfordulati napját. Az ujonnan megválasztott derék házigazgató ft. Baranyi Zsigmond ur szives magyar körbe egyesité e napon barátságos ebédre városi hatóságunk s a képviselő testület több érdemes tagját, valamint a rend egyéb őszinte barátait is. A rend érdemei s édes hazánknak ingyen tett szolgálatai lelkes felköszöntésekre adtak alkalmat a vendégkoszoru több tagjának, míg az egész társaságnak ajkán lebegett komoly napjainkra illő szavai Petőfinek:

S kihajtom egy cseppig borát
A telt üvegnék,
Bár keserű, mert könnyűim
Belé peregnék.

— A napokban érkezett szülei körébe a pesti vakok intézetéből Hauser Jakab 13 éves ifju, ki szemévelágat 1849-ben Pest bombázatása alkalmával veszté el. A vakok intézetében töltött éveit zongora és fuvola tanulására fordította, mely hangszeren oly ügyességet szerzett, hogy több jeles műértő felszólítására hangversenyt adni bátorodik, mi is jövő szombaton a helybeli színházban fog véghez menni. Ajáljuk e fiatal művészt lelkes közönségünk emberbaráti figyelmébe.

— A szegedi iparoslegényegylet számára következő adakozások tétettek: Bieber József 1, Polák József 3, Kamocsay László 1, Kolb Antal 1, Wagner Károly 1, Nagy Ferenc 1, Horváth Mihály 1, Várad Ignác 1, Kéménzty Adalbert 1, Hagymási István 2, Vass Pál 1, összesen 14 frt. Politzer Salamon ur egy rézpecsétnyomót ajándékozott az egyletnek használatára.

Hazai tudósítások.

Zenta, aug. 16. Akinek keblében a népvelési ügy iránti buzgóság érzete hülni kezd, vagy látni akar népet, mely a nemes ügy iránt hatalmasan lelkesül, az tekintsen szét Bácsmegeye romlatlan keblü fiai közt, s önkényt kalapot emel tisztelele jeleül azon jeles férfiak iránt, kik felfogva a kor kiáltó szükségét, tetemes áldozattal emelnek tanodákat s tisztességes ellátással állítanak tanszékeket, hogy azon nép, mely egykor vitézsége s bátorságával egész Európát megrázkódtatá, a tudomány és műveltség azon fokán tündököljék, melyre magasröptü szelleménél fogva hivatva van. Hogy mit képes tenni egy nemes tüztől föllekestült ta-

nács, mutatja Zenta városának tiszteletreméltó képviselőtestülete; mert míg némely községek rák módjára haladnak a népnevelés terén, addig Zenta őrési erővel ragadja meg a nevelés fonálát, s hét különféle osztályu tanodát állít fel, mely józansága, értelmisége- s hazafias buzgóságának csillogtatlan tanubizonyosságai. Ily magasztos tény lángra gyúlaszt minden nemesebb kebelt, s a jó példa tettekre villanyozza fel a szunnyadni indulót. Zenta városa tudja jól, hogy csak a népnevelés azon biztos forrás, melyből a nemzet erőt, hazafiúi buzgóságot merithet. Nincs oly töke, mely a népnevelésnél nemesebb célra fordíthatnók, ennek kamatai oly szellemi kincsek, melyeket sem a rozsdá meg nem emészt, sem a tolvajok el nem lopnak. Történeti igazság: hogy amely nemzet a nagyság és dicsőség polcára emelkedett, annak alapját a népnevelés magasztos eszméjére fektet. Az acél biztosságot, a népnevelés nagyságot szül a nemzetek életében.

Egy utazó.

Szentes, aug. 23. Az adóbehajtásra f. hó 4-én magát beszállásolt es. katonaságot sikerült városunk tanácsának — közvetve kancellár ö exca által a pénzügyminiszterium utján — 6 hétre városunkból eltávolítani. Ez intézkedése a tanácsnak lakosságunk érdekében, egyik legüdvösebb volt, mert kizárólag földmiveléssel foglalkozó népünk nyugodtan hagyhatja el családi tűzhelyét, melynek őrzésére, a mezei munka legdrágább szakán, erkölcsi kötelessége hívá baba, s nem kényszerít katonáit keservesen vendéglenni, midőn a szegény ember falatot is alig nyújthat gyermekének.

Szabadjon e komoly tárgyól egy kis eltérést tennem. Ziláltan apróbb esermelyekbe csörgedezett társas életünket egy kis folyamám alkotta Takács Ádám jól szervezett színtársulata; s különösen üdítőleg hatottak a megszállás 12 nehéz napjaiban lehangolt kedélyeinkre azon esték, melyeket ép ez időre kiszemelni látszott korszerű darabok előadásánál élveznünk.

Takács társulata jó hajlamu, fogékony keblű közönségünkkel élénk pártolásban részesül, és méltán, mert: Takács egyike azon vidéki színészeknek, kik a természettől nyert dús tehetségeket kitünő szorgalommal művelik. Játéka lélek- és tüzeljes, szabatos és biztos; szavalásában a nyugalom, s szenvedélyesebb szerepekben az indulatok színvonalán túl nem emelkedik. Váradiné jó drámai színésznő, élet- s világnézetből merített tapasztalás és társasági műveltség által színezett hűséggel játssza szerepeit; csupán hangot ohajtanánk mást. Hetényi Antónia igen szép reményekre jogosít

bennünket, s ha oly meglepő haladást tesz pályáján, mint pár év alatt, művészi tökélyvel fog játszani, csak egy kissé komolyabb legyen, s szabatos nyelvét ne torzítsa el azzal a negélyezett r-et kimondani nem tudással. Balogh ügyes színész, jó komikus, de nem követek el méltatlanságot, ha szép tulajdonai mellett ama szütlelességet is — jó akarathól — fölemlitem, miként ugy látszik, hogy néha a közönség alsóbb osztályával kacérkodik s a művészeti becsét egy kis tapsviharnak feláldozza. Mándoki, ha több szorgalmat fordít önképzésére s nem ringatja magát abban a csalóka hitben, hogy ő már jó színész, s kissé pathetikusabb szerepben nem távozik el az élet természetes hangjától: reményt nyújt ahoz, hogy egykor jó szerelmi szereplő lesz belőle. A többiekéről máskor.*) Az előadások általában összefüggők, kerekdedek.

Szél Kakas.

— Budán f. hó 21-én vitetett el a városbából katonai erővel az adókönyv; s azon esetre, ha ellenállás történt volna, nagy számú katonaság volt elhelyezve a bástyán, kik egy szóra ott termettek volna. De nem volt rájuk szükség.

— Deák felirata a „Times“ben bársonyba foglalt ágyugolyónak nevezetik, mely annyival több kárt tesz, minél lágyabb takarója.

— Aradon szent István napja éjjelen a nép s katonaság közt összeittközés történt, mivel ez utóbbiak a népet megtámadták, mely nemzeti dalokat énekelve haladt végig az utcákon. Azonban a nép erőlesen viselte magát, s mint a „M. S.“ írja, ötet közülük megsebesített.

— Az országgyűlés feloszlatásán sok jeles külföldi vendég volt jelen: A gazdag southerlandi herceg és bájos neje; a „Times“ szerkesztője; a „Moniteur“ hivatalos levelezője; az oxfordi egyetem pénztárnoka s több mások.

— A budai magyar ideiglenes színház építése annyira haladt már, hogy sept. 15-én az előadások benne okvetlen megkezdődhetnek.

— Pesten az adóbehajtást egyelőre csak 150 katona kezdte meg, kik mind képviselőkhöz szállásoltattak be.

— A zágrábi országgyűlésen aug. 24-én a magyarországi országbírói értekelet munkálatai elfogadtatni indítványoztattak, mely ügy sürgetősnek találtatván, az igazgatási bizottmányhoz utasított.

— A „Sürgöny“ vasárnapi számában közzé vannak téve azon ügyvédjelöltek nevei, kik oklevéltet vagy azonnal megkapják, vagy vizsgára

*) Hosszu némaságát t. levelezőnknek nem tudtuk mire vélni! Szerk.

utasítottak. A hasonló folyamodványok határideje november 11-re van meghatározva.

Vegyes hírek.

— Turinban, a „M. S.“ hírei szerint, a magyar emigratio meg van elégedve dolgaink új fordulatával. Kossuth Turinban volt. Több értekezletet tartott Ricasolival, s ezen értekezleteken Türr altábornagy is jelen volt. A „Köln. Ztg.“ párisi levelezője pedig azt írja, hogy Klapka tábornok egy kiáltványt bocsájtott volna ki, melyben a szlávok és románok a magyarokkal való egyetértésre szólítottak.

— Miksa osztrák főherceg southamptoni beszedére a „Nord“ azt jegyzi meg, hogy az nem bír valami nemzetközi fontossággal, s csak azon hangulathoz volt alkalmazva, mely az angol ünnepeleken szokásos.

— Türr tábornok jeles hazánkfa a francia császári házzal rokonságba fog lépni. Párisi tudósítások szerint Bonaparte Lucian 17 éves igen szép unokáját veszi nőül.

— A bourbon rablócsapatok ellen már a francia katonaság is megkezdte működését; f. hó 18-án egy csomó zsványt fogtak el egy határszéli városban.

— Garibaldi ellen gyilkossági kísérlet történt, azonban a csendőrség ébersége meghiusítá a merényt. A kiküldött két bérencnek sikerült megmenekülni, de megsebesítve, mert a csendőrök rájuk lőttek, s midőn nyomukat követték, vérfoltokat leltek utánuk.

— Szent Péter utódának új terv szerint Elba szigete van kijelölve lakhelyül. Ezzel mintegy ellenkezik azon hír, hogy a trónvesztett olaszroni fejedelmek Romában legközelebb titkos értekezletet fognak tartani, hogy a fölmerülhető eseményekre készen legyenek. Azon hír is szárnyal újra, hogy Ausztriával alkudozások folynának Velence átengedésére nézve, mely hirt Metternich hercegnek rögtön hazajöttével kötik össze, ki elindulása előtt Napoleonnal két óra hosszant tartó értekezletet tartott.

— Schmerling államminiszter a bécsi lapok szerint Linben volt a magy. országgyűlés feloszlatása napján, s pedig egy lakadalomban, melyben násznap szerepet viselt. A völegény Bach exminiszter öcsese volt.

— Egy csillagász Elzászban azt jósolta, hogy aug. 26-tól egész 31-ig teljes nap- és holdfogyatkozás leend, s retentő földrengés fogja követni. (Tehát már benne vagyunk három nap óta! Szerk.)

TÁRCA.

Egy Garibaldi-önkéntes kalandjai.

(Vége.)

Parancs érkezett, hogy jöjünk át a Voltornón, mert San-Angelo ostroma el volt határozva, hol Victor Emanuel- és Garibaldival valánk egyesüldök. Novemb. 1-jén estve négy óraker a san-angelói sziklán lengett a vörös zászló; a piemonti ágyutelepek részéről felbocsájtott röppentyű, valamint a Voltorno felől is jelenték, hogy a jelt észrevették. A tüzelés azonnal megkezdődött, mire a város hihetetlen élénkséggel felelt.

Osztályunk a szikla oldalánál foglalt helyet, s kíváncsi szemekkel vizsgálá az iveket, melyeket a repülő bombák a légben leirtak. Ha egy lövés jól sikerült, megtapsolták és megéljenezték; azután ismét csend lön egy új lövés történteig.

A bombázás egész éjfélig hevesen folyt, hogy másnap újra kezdődjék. E napon este hét óra felé rögtön dühös szélvész kerekedett, azt állíták, hogy a láncairól leszáradult vihar is részünkre állt; az eső szakadt, a szél oly dühösen üvöltött, hogy fákat tördelt le s tépett ki gyökereitől. A vihar csak másnap délben csillapodott le, de ez által mi semmit sem veszítettünk, mert bennünket előre küldének, előre sejtven az ostromot. Boldog volt, ki menhelyet lelt! Mi nagy részt a sziklatrégekbe huzódtunk, de mindnyájunknak nem volt helye, s így többen kénytelenek valának az égi zuhanyt békésen kiállani. Azonban még sem panaszkodott senki sem, a kilátás, hogy nemsokára tette kerül a sor, mindenkit jó kedélyben tartott.

Azonban az ostromnak békésebb folyamának kellett vala lennie. Reggel egy nápolyi hírnök érkezett Capuából. A hely megadási föltételekért könyörgött. Azon izenettel tért vissza a hírnök, hogy a tüzelés egy óráig meg fog szüntettetni, s ha ez idő lefolyta alatt Capua magát föltétlenül meg nem adja, a bombázás újra folytattatni fog.

Egy óra eltelté után a bástyákon fehér zászló lengett, a hely miénk lön. Csatarendbe állítottunk a síkon, s a nápolyi helyőrség ellépdelt előttünk, miután fegyvereit átadta. Mint hadifoglyok Nápolyba vitettek.

Ez alatt a piemontiak elfoglalák Capuát, s előttem megfoghatlan okból a garibaldiaknak meg volt tiltva a bemenet. Mi természetesen kíváncsiak valánk e várost látni, mely némileg a mi hódítmányunk vala. Én tehát kimentem a városból a leggyönyörűbb idő kedvezésével, mely a viharra következett, s megérkeztem a sáncok mellett a vonóhid-kapuzhoz, mely Santa-Maria felé néz.

Csak ekkor látám, mily nehéz munkába került volna a vár ostroma. Kétszeres erődtítés — Vauban modora szerint — védé a helyet; a sáncokon minden közlekedés el vala torlaszolva és ágyukkal megrakva, melyeknek tüze az előbástyákeival keresztűzet képezendett. Kétszáz ágyu volt a város falain elhelyezve, mely magában véve oly csekély, hogy legfőlebb ötezer lakosnak képes helyet adni.

A vonóhid le volt eresztve, de lövészek által őrizteték. Számos garibaldiak, kik, miként én, kíváncsiságból ide sereglettek a kapu elé, alkudoztak a lövészekkel bebocsájtás végett. A lövészek megtagadák kívánságunkat, a kapott parancsot hozván föl védelmül; a garibaldiak pedig a győzők jogánál fogva ismétlék követelésüket. A vitának vége-hossza nem lett volna így: mi tehát szép esüdesen félreállítók az öröket, kik nem is ellenkeztek, s bementünk a városba.

E perctől a bemenet szabad maradt mindenkinek, s szó sem vala többé e nevetséges parancsról.

A város belseje épen nem árulá el, hogy bombázást állott ki; ágyutelepeink tüze oly ügyesen volt irányozva, hogy csak a várda és a bástyák egy része lön lerombolva. Három óra hossza alatt megnéztem a város minden szegét, s nem láttam három helynél többet, hol a bombáknak nyoma vala. Egyik egy ház homlokzatát töré át; a második egy utca közepén pattant szét; a har-

madik egy templom párkányzatát rontá le. Benéztem ez épületbe, mely tele volt sebestültekkel; a lakosok lakaikba zárkozva csak az ablakokon át néztek bennünket, a rendezett nemzetőrség az utcákon már a katonákkal vegyülve járt le s föl.

Midőn visszaérkeztem a táborba, azon hírrel leptek meg, hogy holnap vissza kell mennünk Casertába. Estve valóban megérkezett a parancs, hogy az egész garibaldi-csapatnak ez rendeltetése. Mit jelenthetett mind ez? Casertába érkezve, beszállásoltak az ugynevezett Nyugoti városrészbé. A városban negyvenezer Garibaldi-önkéntes lehetett.

Hire kezdett szárnyalni, hogy Garibaldi elhagyni szándékozik Nápolyt, melyet Caprevával cserélend föl, s összegyűjtöttek bennünket, hogy búcsuszavát meghalljuk.

Ez ujság levertséget okozott az egész seregben.

November 9-én valóban délfelé hadirendbe állottunk az ut mindkét felén, mely Casertából Nápolyba vezet. Három óraker dobpörgés és trombitaharsogás jelenté Garibaldi megérkezését. Vágtatva jött közibünk, s elérvén soraink végére, lépve jött vissza, nyájas és nemes üdvözleti jellel fogadván az ezer ajakról hangzó éljeneket. Ezután a casertai palota nagy kapujába állván, előléptetést parancsolt.

Soha király uralkodói hatalma egész fényében nem költött fel oly szenvedélyes tüntetéseket, mint e hős férfi, ki itt álla lovon, csekély kísérettől környezve, egyszerű vörös ingben, miként legutósó katonája. Az önkénytesek előtte elhaladván, villogtaták fegyvereiket, oly lelkesült hangokat hallatva, mint minöket még eddig senki nem hallott. Többeknek szeméi könnyben usztak.

Öt óraker Garibaldi elhagyá Casertát.

E pereben a garibaldi-sereg megszűnt létezni. A fő eltávozta után mindenki elbocsájtatását kérte, csak igen csekély számmal álltak piemonti szolgálta.

Nekem mindaz, amit láttam, álomnak tetszett. Való, hogy mind e nagyszerű események, melyek-

nek tanuja valék s melyekben én a legalacsonyabb szerepet játszottam, oly gyorsan s oly előrelátatlanul folytak le, hogy a valóságnak a csalódási alakot adák. Ily benyomások alatt indultam másnap Nápolyba, hol hajóra kelle szállnom Franciaországba.

E hat havi hadjárat lefolyása alatt én és társaim sok nélkülözést és nyomort állottunk ki. Voltak perceim, midőn minden bátorságom elhagyott; de midőn csüggedni érzém magamat, egy bátorító gondolat emelkedett lelkemben: „Mily sok ember éli e percben hasztalan élte napjait, elfoglalva önző és gonosz érdekek által, vagy leverve gyümölcstelen henység ónsúlyától! Én pedig betelni látom egyikét azon csodáknak, melyek eltörülhetlen nyomot hagyandának a történetben; egyszerű szereplő a nagy drámában, mely Olaszthonban forgott le, melyben ha igen szerényen is, de én is résztvettem. Az öregek közt, kik éltök határára eljutottak, leendnek-e sokan, kik emlékeik közt találni fognak ily mély hatású napokat?

Van a tevékenységnek érzetében egy belső elégtétel, egy leirhatlan kecs. Az emberek nagy része éltét hű vágyakban tölti el, s megborzadva

hátrál az eszmétől, hogy álmait megtestesítse. Cselekvés a próbakő, melyen megismerhetni az edzett jellemeket, s ez magyarázza meg a nagy szereplők népszerűségét, kik a világ színpadán koronkint fölmerülnek. A Garibaldi által felkeltött általános rokonszenv az akarat és tett emberét illeti.

Ezen eszmék foglalának el, mialatt G. Casertában katonái lelkesült istenhözadját fogadta el, s ezeket folytatam a gőzös fűdözetén is, mely Genovába vitt, midőn a távolban fölmerült Caprera szigetecske, hová már Garibaldi visszahúzódott, hogy összeszedje magát, míg a cselekvés órája újra tüni fog. Midőn ez óra megszólal, új hadtársak felelendenek felhívására; a régiek közül az elváláskor sokan mondák halkán: „A viszontlátásra!“

S....

Színházi napló.

— Aug. 24-én Lendvay Márton ur jutalomjátékaul adatott „Evangelium és családélet“ című francia dráma. A darab erkölcsi oldala sok tanulsággal tünteti ki a házias életet feldúlható csabokat, s habár a költői igazság egykissé túlságosan sújtja is a ballépést: azonban a kedélyre megnyugtatólag hat a vallás vigasztaló szava. Azt hívók, hogy

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, 1861. aug. 27-én. A legutolsó gabona-börzén az árak szilárdul tarták magukat, s az előbbi héten jelzett árért, melyen 30,000 mérő kelt el, örömet vásárolnak a molnároknak.

A gabonaüzletben a forgalom egyre élénk, bár pár nappal előbb oly jelenségek mutatkoztak, mintha a hangulat egy kissé lanyhulni kezdene: de mivel külföldi vevők részére a készletek megrendelések megújultak, azért az üzlet helyi piacunkon úgy mint egyéb bevásárlási helyeken ismét megszilárdult.

A csekély vizállás miatt a vízi szállítások jelentéktelenek, azonban a beállott esőzés — segíteni fog a közlekedés előmozdítására.

Rozs igen kerestetik s a szép fajta 6—6 frt 50 krral kel köblönkint.

Árpa valamivel olcsóbb áron kel mint a múlt héten.

Időjárásunk szombat óta változó, s reménység van, hogy az eső a növényzetre még nem egészen későn jött. A légmérség tetemesen meghűlt, mai legkisebb hő reggel 10° R. legnagyobb hőfok délután 2 óraker árnyékba 18° R.

Üzleti terményárak: tisztabuza köble 8—8 frt 90 kr.; rozs 7 frt 20 kr. — frt; árpa 4 frt 20—60 kr.; zab 3 frt 20—30 kr.; köles 6 frt — kr.—6 frt 20 kr.; tengeri 5 frt 50—60 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó m. 6 ft. 40 k. Lencse 6 ft. 20 k. Paszuly 3 frt 50 kr. Köles 3 frt — kr. Burgonya 1 frt 20 kr. Marhahus fontja 20 kr. Juhhus 18 kr. Sertéshus 20 kr. Szalonna mázsája 29 frt — kr. Zsir itéje 56 kr. Lángliszt mázsája 13

frt 80 kr. Zsemyelisz m. 8 frt 80 kr. Kenyérlisz itéje 7 kr. Kukoricalisz itéje 5 kr. Árpadara 2 ite 14 kr. Köleskása itéje 12 kr. Rizskása fontja 25 kr. Faolaj fontja 62 kr. Repeolaj 35 kr. Lenmagolaj 36 kr. Faggyu mázsája 39 frt — kr. Faggyuertya öntött fontja 40 kr. mártott 32 kr. Szappan fontja 28 kr. Körösfű öle 15 ft — kr. Tölgyfa 12 frt — kr. Lángyfa 7 ft — kr. Köszén vékaja 42 kr. Széna m. új 1 frt 5 kr. Szalma m. 80 kr. Kender m. 21 kr. Len 40 frt.

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perker d. u., 2 óra 50 perker éjjel.
— Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.
Pestről Bécsebe 9 óra 12 pker reggel, 9 óra 20 p. este.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 23 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.
Ceglédre Szegedre 1 óra 10 p. délután, 9 ó. 57 p. este.
Pestől Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. délután.

Vizállás.

TISZA SZEGEDNÉL aug. 28-án 1' 11" 6"

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

Bécsi pénzfolyam aug. 24-én.

5% ausztr. értékb.	—	Északi vasut . . .	195 40
5% nemzeti kölcsön	80 90	Államvasut . . .	271 50
5% metalliques . .	67 75	Nyug. vasut . . .	168 25
4% 1/2 metalliques	58 50	Pardubitz . . .	116 —
5% magy. földt. köt.	67 —	Tiszai „ . . .	147 —
1839-i állampapírok	114 50	Déli „ . . .	228 —
1854-i „	88 25	Dunagőzhajózás . .	429 —
1860-i „ 4%-es	87 60	Lloydrészevények .	222 —
Comói „	16 50	Pesti lánchíd . . .	394 —
Hitelsorsjegy . . .	118 —	Amsterd. 860 holl. f.	—
4% dunagőzh. sorsj.	97 —	Angsburg 100 f. d. é.	117 25
Budai „ 40 frtos	36 —	Frankfurt 100 f. d. é.	116 75
Hg Eszterh. 40 „	94 50	Hamburg 100 m. b.	102 50
Hg Salm 40 „	36 50	London 10 ft st. . .	138 40
Hg Pálffy 40 „	38 50	Páris 100 frank . . .	54 45
Hg Clary 40 „	35 —	Cs. kóronás . . .	19 2
Gr. St. Genois 40 „	36 —	Cs. arany . . .	6 63
Hg Windisch. 20 „	22 50	Napoleon . . .	11 4
Gr. Waldstein 20 frtos	22 75	Souveraind'or . . .	—
Gr. Keglevich 10 „	12 50	Fridrichsd'or . . .	—
Nemzeti-bankrészv.	744 —	Angol sovereigns	—
Hitelintéz. 200 f. o. é.	174 70	Orosz császári . . .	11 25
Al.-ausztr. esc.-bank.	596 —	Ezüst . . .	37 —

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik, hogy alábbirt időben következő javadalmak fognak nyílt árverésen 10% bánatpénz és félévi haszonbér lefizetése mellett haszonbérbe adni:

1-ször: Rőszkei 20^{80/1200} hold szántó-föld három évre f. é. augusztus 29-én d. e. 9 óraker.

2-szor: Islik majorsági 2 1/2 hold szántó-föld három évre f. é. augusztus 30-án d. e. 1/2 9 óraker.

Ezekre vonatkozó feltételek az alkamarási hivatalban bármikor megtekinthetők.

Mely árverésekre a bérleni kívánók illendően meghivatnak.

Szeged, 1861. évi auguszt. hó 11.
Osztróvszky József,
polgárnagy.

Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírül tétetik: hogy a Széchenyi-terén közgyűlésileg eladásra jelölt házhelyekből a Zseravicz-féle ház előtti négy üres háztelkek f. évi szeptember hó 5-én délutáni 3 óraker a tanács-teremben tartandó nyilvános árverés útján eladatik fognak.

Az erre vonatkozólag megállapított szerződési feltételek az alkamarási hivatalban bármikor megtekinthetők.

Miről a venni szándékozók 10% óvpénzzel leendő megjelenés iránt értesítetnek.

Szeged, 1861. aug. hó 23-án.
Osztróvszky József,
polgárnagy.

Két kukorica-hambár,

melyeknek mindegyike 15 öl hosszú, bérbeadandó. Az egyik örök áron el is adatik, ez esetben elvállalja leendő irt tulajdonos annak áthelyezését. A hambárok megszemlélhetők Kovács István építész a budai országúton lévő házának hátulsó udvarában.

Hirdetés.

Szeged város részéről közhírül tétetik, hogy következő vállalatok fognak f. évi szeptember hó 3-án délutáni 3 óraker a tanács-teremben tartandó árlejtésen f. 1861-ik évi november 1-től 1862-ik október utó-jáig, vagyis egy évre kiadni, u. m. 1-ször. Toloncok részére étnek szállítása.

2-szor. Toloncok részére kenyér-szállítás.

3-szor. Szegényápolói egyének részére kenyérszállítás.

4-szer. Kórház és szegényápolói egyének beretválása.

A vállalkozni kívánók 10% bánatpénzzel leendő megjelenés iránt midőn ezennel értesítetnek, egyszerűsind kijelentetik: hogy a szerződési feltételek az alkamarási hivatalban időközben is betekinthetők.

Szeged, 1861. augusztus 27-én.
Osztróvszky József,
polgárnagy.

Ingatlan javak eladása.

Néhai Palásty József és neje Thümler Franciska örökösei részéről, a következő ingatlan javak adatnak el szabadkézből örök áron; ugyint: 1-ször: Felsővárosban a Dugonics-utcában 1107 sz. a. levő lakház.

2-szor: A kálvária szomszédságában fekvő 18^{757/1200} holdnyi ugynevezett Palásty-kert, az abban lévő épületekkel együtt.

3-szor: Kétérközben Klivinyi József szomszédságában lévő 3^{711/1200} hold szántóföld.

4-szer: Kétérközben Dávid József szomszédságában fekvő 14^{389/1200} hold szántóföld.

5-ször: Kétér között az algyevi határnál lévő 2^{826/1200} hold szántóföld.

6-szor: A sörkési kútnál lévő 9^{1153/1200} hold szántóföld.

A venni szándékozók sziveskedjenek a feltételek iránt alhírottal, mint az illető örökösök megbizottjával, értekezni.

Kelt Szegeden, augusztus 24-én 1861.

Osztróvszky József.

10327. sz. — 219. I.

Hirdetmény.

A szegedi cs. kir. kerületi pénzügy-igazgatóság részéről ezennel közhírül tétetik, hogy folyó évi szeptember 2-án és szükség esetében rá következő napon a szokott órákban, a felosztott cs. kir. megyei törvényszéktől, ugy szinte a cs. kir. vár. kik. járásbírósgágtól általvett butorok és írószerek, a volt cs. kir. megyei törvényszék épületében nyílt árverés útján készpénzfizetés mellett el fognak adni.

Kelt Szegeden, 1861. augusztus 27-én.

Cs. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságtól.

Tekeasztal, butor és hordók eladása, u. m.

1 pamlag, 2 támlásszék, 6 szék, 1 díszasztal, 2 állásszékény (Chiffonier), 1 állótükör, 1 mosdószékény, 2 éji székény, 1 ruhatartó, 3 szép olajfestvény, 8 darab 5—6 éves 10, 11 és 12 akós hordó, minden a legjobb karban jutányos áron.

Bővebb tudósítás nyerhetni a tiszaszélen lévő „vadászkuirthöz“ címzett vendéglőben, a serház átellenében, 417. sz. a.

Földbérbeadás.

Felsőváros részen, az ugynevezett csengelői pusztán, 111 1/2 lánchomoki föld, tanya- és istállóval 24 évre jutányos áron bérbe adandó.

Bővebb tudósítást nyerhetni Burger Zsigmond könyv- és szepmükereskedésében.

Ingatlan javak eladása.

Néhai Palásty József és neje Thümler Franciska örökösei részéről, a következő ingatlan javak adatnak el szabadkézből örök áron; ugyint: 1-ször: Felsővárosban a Dugonics-utcában 1107 sz. a. levő lakház.

2-szor: A kálvária szomszédságában fekvő 18^{757/1200} holdnyi ugynevezett Palásty-kert, az abban lévő épületekkel együtt.

3-szor: Kétérközben Klivinyi József szomszédságában lévő 3^{711/1200} hold szántóföld.

4-szer: Kétérközben Dávid József szomszédságában fekvő 14^{389/1200} hold szántóföld.

5-ször: Kétér között az algyevi határnál lévő 2^{826/1200} hold szántóföld.

6-szor: A sörkési kútnál lévő 9^{1153/1200} hold szántóföld.

A venni szándékozók sziveskedjenek a feltételek iránt alhírottal, mint az illető örökösök megbizottjával, értekezni.

Kelt Szegeden, augusztus 24-én 1861.

Osztróvszky József.

10327. sz. — 219. I.

Hirdetmény.

A szegedi cs. kir. kerületi pénzügy-igazgatóság részéről ezennel közhírül tétetik, hogy folyó évi szeptember 2-án és szükség esetében rá következő napon a szokott órákban, a felosztott cs. kir. megyei törvényszéktől, ugy szinte a cs. kir. vár. kik. járásbírósgágtól általvett butorok és írószerek, a volt cs. kir. megyei törvényszék épületében nyílt árverés útján készpénzfizetés mellett el fognak adni.

Kelt Szegeden, 1861. augusztus 27-én.

Cs. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságtól.

A Török-kanizsai

bormérési, vásár és révjogok s mészárszék

f. é. nov. 1-ső napjától 3 vagy 6 évre haszonbérbe adandók. A bérleni kívánók sziveskedjenek írásbeli jöllepecsételt ajánlataikat f. é. october 1-ső napjáig, a mikor azok ott felbontatni, és e jogok a legtöbb bérre ajánlkozónak — minden utóbbi ajánlat kizárásával — azonnal átadatni fognak, ottani közbirtokos Schulpel Emil cs. kir. kapitány urnak, a kinél a feltételek is megtekinthetők, személyesen átadni, vagy postán beküldeni.

Török-Kanizsán, augusztus 12-én 1861.

(209—3)

A Török-kanizsai közbirtokosság.

(218—1)

Első csász. kir. szabad. dunagőzhajózási társulat.

Hirdetmény.

Alóírt ügynökség tisztelettel jelenti, hogy f. évi augusztus 21-kétől az utasszállító gőzösek járásait

Zimony és Szeged között

minden hétben kétszer következőleg kezdendik meg, ugyint:

Szegedről Zimonyba szombaton és szerdán 5 óraker reggel.

Zimonyból Szegedre csütörtökön és vasárnap déln.

Indulás ideje Uj-Becséről Szegedre hétfőn és pénteken 5 óraker reggel.

Szeged, 1861-ik évi augusztus hó 19-én.

A gőzhajózási ügynökség.

(224—1)

Majna/m. Frankfurt város

biztosított állami nyeremény sorsolása.

A főhúzás kezdődik sept. 25-én és bevégződik october 17-én 1861.

A főnyeremények következők:

200,000, 150,000, 130,000, 120,000, 115,000, 110,000, 105,000, 104,000, 100,000 frt stb. stb.

Részlet-részevények kaphatók:

a legkisebb, t. i. 100 frtos nyereményről lemondással 1/4 17 frt, — 1/2 34 frt, — egy egész 68 frtjával osztr. értékben; lemondás nélkül 1/4 26 frt, — 1/2 52 frt, — egy egész 100 frtjával o. é.

A nyeremények készpénzben pénztáramnál fizetnek, vagy az érdekelteknek megküldetnek.

A megbízásokat cégem alatt kérem intézni

Achten Frigyes,

állami értékpapir-kereskedésének Majna/m.

Frankfurtban.

 Jutéktervek és jegyzékek ingyen.